

la contra | ENRIC RAMIONET

Immigració i riquesa

Per ocupar llocs de treball vacants hem obligat molta gent a travessar deserts, a saltar tanques o a creuar el mar amb barquetes

Que fàcil que és fer broma sobre aquella benintencionada teoria progressista que defensa les qualitats enriquidores de la immigració. En ambients carques és un tema recurrent, quasi un tòpic. La immigració només enriqueix els propis immigrants, escrivia fa un temps un periodista més aviat grotesc, que em temo que demostra a diari i en català que el sofisticament cultural és perfectament compatible amb la degeneració ètica. Si la immigració fos enriquidora a Salt nedarien en l'abundància, s'afirmava sarcàsticament en una carta al director d'aquest mateix diari. Els morenos i els magribins donen molta feina per mantenir-los i pagar-los la casa i l'hospital, vaig llegir en un d'aquests fòrums virtuals absolutament dominats pel costat fosc de la vida, inspirant-se, probablement, en allò del pis per al moro que fa uns anys havia comentat amb menys correcció política i el mateix cinisme una cèlebre senyora amb monyo. A vegades et farien dir coses grosses. On viu aquesta gent? Han vist mai qui corre darrere els camions recollint les nostres escombraries? Qui les selecciona en aquelles plantes de reciclatge tan pròpies del món civilitzat? Han entrat mai a les cuines dels restaurants per comprovar qui renta les cassoles on s'elaboren aquells refinadíssims productes d'alta cultura que ens tenen tan refets? No s'han adonat de qui hi ha enfilat a les bastides, o enterrat a les rases obertes pels carrers? Qui fa anar els ganivets als escorxadors? Qui té cura dels nostres avis? No saben d'on prové la carn fresca que calma tanta libido insatisfeta? Els progrés invoquen l'enriquiment pensant en les expressions culturals i artístiques, en la llum i els colors cosmopolites il·luminant el nostre petit món; els carques esmenten els barris degradats, els serveis públics desbordats, la inseguretat, els deures cívics incomplets, les convencions socials exòtiques i situen la càrrega de la culpa en els immigrants. Ja sabem allò del mirall de la veritat trencat en mil bocins, però no és fàcil d'entendre per

Un grup d'immigrants desembarcats d'un bot. / EFE

quina raó quan la riquesa i la immigració fan parella no s'inclou sempre el mot treball, que de fet és el que els connecta de forma més òbvia i més directa. Tampoc s'entén per quina raó quan es pretén trencar la correcció política es parla de moros i negres i no de vergonyosa explotació vuitcentista. La immigració ha proporcionat mà d'obra barata, suculent plusvàlua econòmica que deia aquell; i això a Occident ha creat riquesa i encara ara, amb crisi i tot, la crea. L'ordre econòmic mundial genera les migracions i l'ordre polític les frena. La por dels bàrbaros i la custòdia gelosa i miop del nostre benestar ha alçat barreres amb el mateix ímpetu que s'incrementaven les raons per franquejar-les, i és per aquestes raons que per ocupar llocs de treball vacants hem obligat tanta

gent a travessar deserts, a saltar tanques o a creuar el mar amb barquetes. No sé si mai ens ho retrauran però ho hem d'anotar entre els nostres mèrits i recordar-ho quan ens puguen aquelles glopades d'autosatisfacció.

Quan fem ostentació de la saviesa i la justícia pròpia del món civilitzat. És el mercat de treball, el regular i l'irregular, el que convoca els treballadors de fronteres enllà i la resta és psicopatologia. La d'aquell periodista que reivindicava la superioritat de l'Occident fèrtil i acceptava els immigrants sempre que vinguessin amb humilitat i donant les gràcies, i la del Pacte Europeu sobre l'Emigració que amb un to similar s'ha aprovat recentment, ocult sota l'enorme polseguera de la crisi.

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

Obama i jo

Sóc, ho reconec, un dels que van resistir quasi tota la nit per saber qui seria el nou president dels Estats Units d'Amèrica. En l'experiència, hi ha una barreja d'esdeveniment esportiu, una lliçó de coneixements geogràfics i una sessió pràctica d'anàlisi de mitjans. És a dir, es tracta de saber, cada quatre anys, qui guanyarà el partit i si ho fa de manera contundent o ajustada; es tracta de saber col·locar en el mapa, al final de la jornada, havent sortit el sol, i sense gaire marge de dubte, l'estat d'Ohio, i de poder dir que Oregon és a la costa del Pacífic; i es tracta d'endevinar a través de quin canal pots rebre millor informació sense parar boig. Pel que fa a aquesta darrera opció, no cal anar més enllà. El programa conduït per Xavi Coral i amb Martí Anglada com a pedra de toc dels comentaristes i corresponents va ser, a anys llum, el més encertat, sense espais buits i sense demagògia. Una troballa de dinamisme i rigor, tot i que ells mateixos van reconèixer que en algun estat havien anat més enllà del que tocava. No pas com en d'altres cadenes, però, en les quals, amb l'1% de vot escrutat, ja dibuixaven un gran domini de McCain a Florida: «Imaginín-se, més de 30 punts de distància; això no havia passat mai.» El que va passar és que a Florida va guanyar Obama.

Quant a la lliçó de geografia, només els puc assegurar que avui seria capaç de passar un examen de primària. De primària americana, vull dir. I quant al partit, vostès ja saben el resultat. Prou que el saben. I prou que saben que es tracta d'un fet històric i que ens trobem davant d'una elecció simbòlica que només podia tenir lloc en un país com aquest, obert a un nou corrent que trasbalsarà el món.

Ja ho veurem. Jo, d'entrada, em començo a deprimir. Me'n vaig adonar la mateixa nit electoral i des d'aleshores que em medico. Ja fa temps que els futbolistes són més joves que jo, però ara és la primera vegada a la història que sóc més vell que el president dels Estats Units d'Amèrica. No sé si seré capaç de suportar-ho.

121738-944920w

fira tast

14,15,16 novembre 2008

Palau de fires de Girona

14a edició

De 14: de 18 a 24 h / Dies 15 i 16: de 12 a 24 h

Organitzat per **incatis**

Col·labora **Ginès Guillén** **Stamig**

AUTO REMOLCS IVECO GIRONA

T'HO POSEM FÀCIL!!!!

Aconseguir la teva Daily seminova des de **9€ /Dia**

Avinguda de França 197-205, 17840 Sarrià de Ter, tel. 972 17 15 76, fax 972 17 14 02 www.autoremolcs-girona.com, a/e: vo.arsa@rediveco.com

Oferta basada en un leasing operatiu a tres anys Euribor + 1,25%, valor del vehicle 13.500 euros, entrada mínima 10%, quota n. 37 o valor residual 4.000 euros, comissió obertura 1,25%. Aquesta preu no inclouen IVA (16%). Oferta vàlida fins a final d'estoc.

OBRES ESTRUCTURALS TANCAMENTS

FERRI ALUMINI I PVC

OR'METAL

© 972 47 61 27

www.ormetal.es

C/ Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lluçà FORNELLS DE LA SELVA

12264-6177188

és nou

col·lecció de pots hermètics

és al Carrer Nou de GIRONA

cal rei

coses de casa

www.calrei.com